

KOVAČ I PAS

22306

OVA SLIKOVNICA JE POKLON

OD ....

....

....

ZA ....

....

....

POVODOM ....

....

....

DANA ....

....

Bijaše jednom jedan kovač koji je imao psa. Pas nije radio ništa drugo nego jeo, spavao i izležavao se. Na taj je način provodio najveći dio dana. Ništa ga nije zanimalo osim da promatra kako kovač kuje željezo u tisuću raznih oblika.

Kada je njegov gospodar sjedao da jede, brižan i nježan pas požurio bi k njemu da dobije dio pošteno zasluženog gospodarevog obroka. Kovač bi ga iznenađeno promatrao, jer je pas samo u vrijeme jela pokazivao kakvu – takvu živahnost.

Jednoga dana kovaču je dojadilo ponašanje njegova psa pa mu reče: – Opazio sam, dragi psiću da te treba samo zovnuti da dođeš jesti, a dan provodiš ljenčareći. Čak mi ni kuću ne čuvaš. Iskreno rečeno, tvoje je ponašanje prešlo svaku mjeru. Trebalo bi da se sramiš.

Na riječi svoga gospodara, pas mirnim glasom odgovori: – Dragi gospodaru, neznam da li vodiš računa o tome, da se pas moje vrste, s takvom inteligencijom kao što je moja i sa tako gospodskim ponašanjem kao što je moje, nemože poniziti da obavlja tako obične poslove.

Dobri kovač ostade zbunjen tolikim hvalisanjem. Najmanje je mogao očekivati tako ohol i nerazuman odgovor. Videći da se pas ne da urazumiti, reče mu:

– Gospodine grofe, ako u ovoj kući ne želiš raditi, onda možeš ići.

Oholi pas izađe ravnodušno iz kovačeve kuće. Ode živjeti u kuću seljaka, uvjeren da će tamo nastaviti sa svojim lagodnim životom. Kakvo li je bilo njegovo iznenađenje kad ga je seljak uposlio da danju i noću čuva kokošinjac. Oholi pas nije imao vremena niti za spavanje.

Kako mu se posao kod seljaka nije svidio, okušao je sreću u putujućem cirkusu. Vjerovao je da će, radeći kao velika zvjerka, moći udobno živjeti. Ali, i tamo je život bio težak, a osim svoje uloge morao je nakon završene predstave čistiti cirkus. Ubrzo je shvatio da i tu život nije udoban. Hrana je bila oskudna a rad vrlo težak.

Umišljen pas je nastavio iskušavati sve nove i nove poslove u nadi da će pronaći posao koji bi mu omogućio ugodan život. Konačno je, ipak, shvatio pouku. Da bi se moglo živjeti, treba marljivo raditi, a oholost i umišljenost ne služe ničemu.

SERIJA LANE

IZDAVAČ: IRO »SLOBODA« BEOGRAD
ZA IZDAVAČA: MIROSLAV MARKOVIĆ
RECENZENTI: TODE ČOLAK I TOMISLAV RAKOČEVIĆ
NAKLADA: 10.000 PRIMJERAKA
I IZDANJE 1983
TISAK: NIŠRO Varaždin